

liggøre et ekstraordinært og virkelig betydeligt Afdrag paa Statsgælden, vilde have sin sikre og store Betydning for den danske Krone. Men at en saadan Forhøjelse dernæst ogsaa vilde bringe nogen Nedgang i Forbruget, derom kan der ingen Tvivl være, thi det viser Erfaringerne oppe fra Norge. Her kan jeg ikke undlade at gøre den Bemærkning til den højtærede Statsminister, at det Haab, Statsministeren synes at have næret om, at Flertallet deroppe skulde foreslaa Guldolden ophævet, synes ikke at skulle gaa i Opfyldelse.

Det ærede Medlem Hr. Rode talte om Regeringens Panikforanstaltninger. Dette sigtede til Toldlovsforslagene, men han nævnte ogsaa andre Ting, bl. a., at man havde grebet ind overfor Kreditforeningsvæsenet. Det forekommer mig nu unægtelig noget dristigt, at man fra radikal Side vover at fremstille dette Lovforslag om Forbud mod Ekspert af dobbeltmøntede Kreditforeningsobligationer som en Panikforanstaltning, for er der noget Medlem af dette Ting, der var en varm Tilhænger af denne „Panikforanstaltning“, og som var *primus motor* ved Lovforslagets Fremsættelse, saa er det Formanden for det radikale Parti, det ærede Medlem Hr. Zahle.

Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at vi, de Konservative, var jo Beskyttere af den private Drift, som til alle Tider og i alle Lande havde ført til Profitjagt. Jeg vil gerne her indskyde, at Fortrykket af det ærede Medlems Udtalelser jo ikke foreligger, saa hvad jeg siger her, og hvad jeg i øvrigt har sagt og vil sige, bygger kun paa i Hast foretagne Notitser; skulde der være indløbet en Misforstaaelse, anmoder jeg derfor om, at den ikke maa blive regnet mig til Skade.

Hvad angaar Profitjagten, vil jeg gerne bemærke, at jeg tror ikke, at den socialdemokratiske Livsanskuelse paa nogen Maade er en Panserskjorte, der beskytter mod Kapitalismens Pileskud; det tror jeg, der kan nævnes tilstrækkelig mange Eksempler paa, men jeg skal undlade det. Naar derimod det ærede Medlem stærkt understregede: vi har ikke fra vor Side — fra Socialdemokratiets Side — holdt Haanden over Keltringerne, saa ligger denne Diskussion form lidt længere nede, end jeg egentlig har Lyst til at række ned. Men det er vel nødvendigt at beskæftige sig med det, og derfor skal jeg ikke undlade det. Jeg vil da sige, at hvis dette skal have Hentydning til mit Partis Stilling til Kommissionsberetningen, saa maa jeg hævde, at det konservative Parti paa intet Punkt

har modvirket den fulde Opklaring af det retligt relevante, det, hvoraf Kundskab kan øses med Hensyn til Fremtidens Lovgivning paa disse Omraader, at vi paa intet Punkt har modsat os Lovens Fulbyrdelse overfor dem, der har overtraadt den. Men vi har vendt os mod den Snagen i Privatforretning, i Privatlivet i det hele taget, som drives af Sensationslyst eller af Lyst til politisk at udnytte hele denne Katastrofe. Vi tror paa et Samfund, som hviler paa Individets Stræben efter at naa fremad og opad og efter at forbedre sine Kaar under fri Udfoldelse af sine Evner. Vi tror paa dette i Modsætning til det socialistiske Tvangsarbejdshus. Men jeg gentager, at det at forsvere et System betyder ikke at forsvere Misbrugene, og vi tilbageviser paa det bestemteste disse Forsøg af det ærede Medlem Hr. Stauning paa at gøre alle ikke-socialistiske Borgere her i Landet til Keltringer eller til Keltringers Forsvarere. Dette er en grov Usømmelighed.

Naar det ærede Medlem senere sagde, at jeg havde paalagt Socialdemokratiet Ansvar for Misbrug af den sociale Lovgivning, maa jeg sige, at det ærede Medlem virkelig viste sig at være lærenem. Det ærede Medlem Hr. Rode havde jo lige fremsat den Sætning, at møder du i Politik noget, som er dig ubehageligt, saa — saaledes omtrent var Ordene — forsvar dig mod noget andet, det vil aldrig undlade at gøre sin Virkning. Det var just det, det ærede Medlem gjorde, for hvad havde jeg sagt om det Spørgsmaal? Jeg havde sagt, at hvis vi fra vor Side vilde forsøge at gøre Socialdemokratiet ansvarligt for disse Misbrug, saa vilde vi møde en harmfynsende Protest, og jeg tilføjede: med Rette. Saa staar det ærede Medlem op her og argumenterer, som om jeg havde paalagt Socialdemokratiet Ansvar for det, altsaa netop det modsatte af det, jeg havde sagt.

Inden jeg forlader dette Emne, vil jeg gerne sige endnu en Ting. Det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Korsgaard skulde have gjort sig til Talsmand for Nedsættelse af Tjenestemandslønningerne. Jeg har ikke forstaaet det ærede Medlem Hr. Korsgaards Udtalelser paa denne Maade, og jeg tror ikke, man er berettiget til at gøre det.

Dernæst kommer jeg til det Afsnit i det ærede Medlems Tale, hvor han, i stærkt afsvækket Form ganske vist, opretholdt det Angreb, han i sin Tid har rettet paa mit